

DISPUTATIO ETHICA

DE

PRUDENTIA,

§. I.

Inquirentibus in Prudentiam occurrunt diversa membra consideranda, tum *nominis explicatio*, tum *essentiae evolutio*, tum *eius in partes distributio*, & *singularum partium perlustratio*, tum *extremorum positio*, quæ membra singula paucis enucleabimus.

§. 2.

Nominis explicationem præmittimus, quod unde originem ducat, operæ pretium est, cognoscere. πρὸς γὰρ τὸ ὀρθῶς διδάσκειν δὲι ἐξετάζειν τὰ ὀνόματα. In hac autem nominis explicatione tria se offerunt: 1.) *Etymologia*, 2.) *Homonymia*, 3.) *Synonymia*.

§. 3.

Ad *Etymologiam* quod attinet, *Prudentia* optimè deducitur à *Prudente*, hic autem à *providendo* & *previdendo*, quod *vir prudens non quod ante pedes modo est, videat, sed etiam quæ futura sunt, prospiciat*, Terent. in Adelph. act. 3. sc. 3. Assentit huic deductioni Cicero, cum inquit: à *providendo Prudentia est appellata*, libr. 1. de leg. it *prudentes possumus dicere providentes*, Libr. 1. de Divin. A quò D. Thomas non aberrat secund. Secund. quæst. 49. artic. 6. *Prudentia nomen sumit à providentiâ, sicut à principaliori eius parte*. Huic ergò non minus autoritati, quam rationi insistentes rejicimus illos, qui Prudentiam à Græco Πρωδων, quod ex Πρωδω fluit, unde Πρωδων,
A Pru-